

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 18. listopada r. b. nadać najtłaskawiej węgierskiemu radcy namiestnictwa *Szesepanowi Abonyi* w uznaniu jego znakomitej gorliwości przy spełnieniu misji względem zbadania niedostatku spowodowanego długą posuchą w ciągu zeszłego lata w Węgrzech, order żelaznej korony III. klasy z uwolnieniem od taksy.

Prezydent c. k. najwyższego trybunału sądowego nadał opróżnioną przy tym trybunale posadę adjunkta przy sekretarzu rady, koncepcjiście c. k. ministerstwa sprawiedliwości *Marcel. Kaweckiemu*.

Część nieurzędowa.

Lwów, 3. grudnia.

Na posiedzeniu rady państwa z d. 1. b. m. dep. Zyblikiewicz wniósł, ażeby izba wysadziła osobny wydział dla zbadania czyli i o ile edykt ministerium sprawiedliwości z dnia 19. października 1860 roku może mieć moc prawa obowiązującego, tudzież w razie przyznania mu mocy prawa bliższego wytłumaczenia jego oznaczeń pod względem terytorjum, na którym czyny przeciwko bezpieczeństwu Rosji zdziałane, jako zbrodnie uważane być mają. Następnie izba przystąpiła do rozbioru budżetu na rok 1864 i przyjęła pozycje odnoszące się do dochodów z produkcji i monopolu soli, według wniosków swego wydziału.

Pobył Jego ces. Wysokości Wielkiego księcia Konstantego w Wiedniu przedłuży się jeszcze o 1 dzień, i Jego ces. Wysokość odjedzie dopiero d. 3. grudnia.

Jener. Kor. austr. donosi, iż w sejmie związkowym niemieckim panuje różność zdań co do cechy środków przymusowych, dawno już przeciwko Danii uchwalonych, i z tego powodu wprowadzenie w wykonanie środków takowych dotąd uchwalone nie zostało, czego tem bardziej żałować wypada, iż na rozbiórze subtelnych dystynkcji drogi czas upływa. Głównem zadaniem jest spieszne i energiczne działanie, dla tego też c. k. pełnomocnik wojskowy w Frankfurcie już od ośmiu dni przesłane sobie ma instrukcje, gwoli oddania do dyspozycji związku militarną pomoc Austrii, gdyby takowa żądana być miała.

Telegram z Monachium zaprzecza, jakoby brak instrukcji posła bawarskiego miał być przyczyną zwłoki w działaniach sejmu związkowego; zwłoka raczej spowodowana została obradami nad wnioskiem stanowczym tegoż posła, który powtórnie do pospiechu w działaniu przynaglony został.

Monitor z dnia 1. grudnia oświadcza, iż rząd francuzki obcy jest zupełnie broszurze „Napoleon III. i kongres“, która teraz ogłoszona została. Dziennik ludzki opozycyjno-republikański *Progress de Lyon* na dwa miesiące zawieszony został.

Z Turynu piszą do *Jen. kor.* pod d. 26. z. m. król ustępuje naciskowi przeważnego stronnictwa rewolucyjnego, postanowił ogłoszoną niedawno amnestję polityczną dla Neapolu rozciągnąć na wszystkie inne prowincje królestwa włoskiego, a nawet właskawie zaciętego nieprzyjaciela wszelkiej monarchii *Giuseppe Mazziniego*, jeżeli ten zechce z tego korzystać. Dyplomatyczny reprezentant Piemontu przy dworze francuskim p. Nigra ma być w najbliższym czasie powołany z Paryża do Turynu, dla porozumienia się z ministerstwem co do postępowania w razie gdyby kongres przyszedł do skutku.

Z placu boju w Królestwie Polskiem donosi *Jen. Kor.*, że dn. 25. z. m. około 500 powstańców napadło na miasto Opatów leżące w odległości 4 mil od granicy galicyjskiej, i z kasy niemieckiej zabrali 11.000 rubli. Miejsceowa załoga rosyjska, złożona z 1 rot piechoty, miała być w pień wycięta przez powstańców. Nim nadeszły posiłki, powstańcy udali się ku lasom Ostrowieckim. W Sandomierskiem i Lubelskiem ma być około 15 pomniejszych oddziałów powstańczych, których siłę podają na 5000 ludzi. Dowódcami tych oddziałów są *Rudowski, Eminowicz i Wierzbicki*.

W nadgranicznych miasteczkach *Mołdawii* pisze *Jen. Kor.* zbierają się zbrojne oddziały, które mają zasilać powstańców w Rosyi. Składają się głównie z wychodźców rosyjskich i austriackich, wysłanych żołnierzy tureckich, Polaków i Włochów, zostają pod opieką konsulatu włoskiego i utrzymują związki z Garibaldim i Mazzinim. Są uzbrojeni dobrami karabinami francuzkimi, które sprowadzono morzem. Ponieważ zaś niemożliwym jest, aby sprowadzenie broni i zbieranie się powstańców mogło ująć uwagi rządu, przeto zdaje się, że rząd jest w porozumieniu, i tym sposobem wywdzięcza się Rosyi za broń, którą przysłała Serbom.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 2. grudnia. Ogłoszenie Jego Excelencji c. k. Namiestnika z dnia 27. listopada r. b. umieszczone w numerze 274 „Gazety Lwowskiej“, daje „Gazecie narodowej“ powód do uwag, które zdolne są rozszerzyć mylnie zdanie o celu i doniosłości rzeczzonego ogłoszenia. „Gazeta narodowa“ w numerze 244 z dnia 1. b. m. sędzi, że wspomniane ogłoszenie niezawierałoby nic nowego, przypominając jedynie istniejące ustawy, gdyby nie było ustępu w niem, że choć kto posiada „waffenpass“ (kartę na broń) ważną, ma ją złożyć i starać się o nową. Ustęp ten, według zdania „Gazety narodowej“, jest główną rzeczą w tem ogłoszeniu i dla tego ustępu głównie całe ogłoszenie zostało wydane. Dalej twierdzi „Gazeta narodowa“, że w ustawie o broni nie ma żadnego paragrafu, z któregoby się podobne unieważnienie ogólne prawnie uzasadnić dało. Na podstawie tego twierdzenia uważa „Gazeta narodowa“, że rozporządzenie powyższe jest najzupełniej wyjątkowem.

Na to twierdzenie „Gazety narodowej“ pozwalamy sobie zrobić uwagę, że ogłoszenie, o którym mowa, nie tylko nie jest w sprzeczności z ustawą o broni, ale owszem co do punktu dotyczącego się odnowienia kart na posiadanie broni wydanych, właśnie na tej ustawie jest oparte. Ustawa o broni ogłoszona cesarskim patentem z dnia 24. października 1852 wydana została, jak to wyraźnie na wstępie rzeczzonego patentu stoi, dla tego, ażeby skutecznie zapobiedz nadużyciom z bronią i przedmiotami amunicyjnymi. Ten sam, a nie inny cel ma ogłoszenie c. k. Namiestnika z dnia 27go z. m. znajdujące zresztą zupełne usprawiedliwienie w obecnych stosunkach kraju. Mylnem zupełnie jest twierdzenie „Gazety narodowej“, jakoby w ustawie o broni nie było żadnego paragrafu, któryby się prawnie uzasadnić dało rozporządzenie nakazujące odnowienie kart upoważniających do posiadania broni. W tym bowiem względzie paragraf 42. zacytowanego powyżej cesarskiego patentu opiewa dosłownie jak następuje: „Jeżeli publiczne bezpieczeństwo tego wymaga, natędy przyznane w wykonaniu niniejszego patentu upoważnienia do posiadania i do noszenia broni, mocą rozporządzenia Namiestnika, na pewien czas, miejscowo, lub też ze względu na pojedyncze osoby, w miarę uznanej potrzeby, mogą być ograniczone lub zupełnie wstrzymane.“ Jest więc w ustawie o broni wyraźny paragraf, z którego się da prawnie uzasadnić rozporządzenie Namiestnika z dnia 27. z. m.

Dalej sędzi „Gazeta narodowa“, że to rozporządzenie wchodzi w zakres finansowy, bo zmusza wszystkich posiadających karty na broń, do nowych podań i do nowych więc opłat stepowych, a to bez pewności skutku. Możemy w tym względzie, zupełnie zaspokoić wszelkie obawy „Gazety narodowej“ gdyż, ile nam wiadomo, równocześnie z pomienionem ogłoszeniem Namiestnika wyszło rozporządzenie do c. k. władz przynależnych, w którym powiedziano, że odnowienie kart na broń, których termin jeszcze nieupłynął, może być udzielone zapomocą pojedynczej klauzuli, na tej samej karcie umieścić się mającej z powołaniem się na rzeczzone rozporządzenie; zaś podania same o odnowienie kart na broń, nie ulegają żadnej opłacie stepowej.

Dostatecznie przeto jest wykazaniem, że ogłoszenie, o którym mowa, zupełnie jest uzasadnione w istniejących ustawach, a w zakresie finansowy, jak się to wydawać mogło „Gazecie narodowej“, bynajmniej nie wchodzi. Ma ono na celu bezpieczeństwo publiczne, nie zaś mniemane wymuszenie nowych dopłat stepowych.

Wiedeń, 1. listopada. (Nowiny dworne.) Wczoraj odbyło się pod Himbergiem wielkie polowanie dworskie, w którym oprócz Najjaśniejszego Pana mieli udział tu obecni Arcyksiążęta.

Najjaśniejszy Pan udzielał przedwczoraj przez kilka godzin audyencye. — Arcyksiężna Zofia zwiedzała przedwczoraj, szpital dla kobiet u sióstr miłosierdzia na placu karmelitańskim.

(Budżet ministerstwa wojny w wydziale finansowym.) Na wieczornem posiedzeniu wydziału finansowego w d. 30. z. m. toczyły się dalsze obrady nad budżetem ministerstwa wojny. Na posiedzeniu byli obecni z strony rządu minister wojny hr. *Degenfeld*, generałowie *Fubisch i Rossbacher* i komisarz wojenny *Früh*. Najprzód obradowano nad wnioskiem sekcji, ażeby dochody z funduszu garnicznego jakoteż z funduszu szkolnego wciągnięte zostały do zwyczajnych dochodów administracji wojskowej.

Gdy sprawozdawca oświadczył, że wcielenie to nie wywrze żadnego wpływu na naturę i stosunki majątkowe tych funduszy, lecz że jest tylko środkiem rachunkowym, ponieważ dochody tej rubryki są przecież zawsze jeszcze rodzajem pokrycia, nie sprzeciwiał się temu minister wojny, zastrzegając tylko, zupełne prawo Pogranicza, i wniosek sekcji został przyjęty, jak również odnoszące się do niego cyfry. Także proponowane zwinięcie funduszu remontowego, i użycie jego na pokrycie wydatków, zostało przyjęte bez sprzeciwiania się ministra wojny.

Dalszy wniosek ażeby ze sprzedaży starej broni, odłożyć tymczasowo sumę 1,800.000 złr. a procenta od niej w kwocie 105.000 złr. wciągnąć do budżetu. stał się powodem żywej dyskusji. Jenerał *Fabisch* dowodził obszernie, że przeprowadzenie reformy dział jest niezbędnie potrzebne, ponieważ z jednej strony doskonałość nowych dział, nie podlega żadnej wątpliwości, a dawne baterie skutkiem licznych eksperymentów nie są kompletne, i ponieważ nakoniec szczególnie u artylerji potrzebna jest broń jednakowa.

Po dłuższej debacie w której sprawozdawca przedstawiał, że sekcya chce tylko na tak długo rezerwować powyższą sumę 1,800.000 złr. dopokąd nie przekona się dokładnie o przydatności dział nowego systemu, został wniosek sekcji odrzucony.

Prócz tego wciągnięta została do budżetu odnośnie do dawniejszej uchwały przy ministerstwie stanu kwota 5000 złr. jako wynagrodzenie za przekazanie zakładu karnego w Garsten. W dalszym toku obrad była także mowa o dodatku do pensyi pełnomocnika wojskowego w Frankfurcie i przyzwolono na to 6300 fr., którą to kwotę odmazano w preliminarzu rządowym.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 30. listopada.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 30. listopada zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich EE. pp. *Mecsery, Lasser, Plener, Hein*, naczelnik sekcyjny *Kalchberg* z ministerjum handlu, radzca ministeryalny *Gobbi*, z ministerjum skarbu.

Po przeczytaniu protokołu i zakomunikowaniu exhibitów, dep. *Rechbauer* interpelował prezydującego w komisji do zglebienia projektu do prawa o stowarzyszeniach względem obecnego stanu sprawy tej i zarazem wniósł, ażeby izba uchwaliła wezwać komisję do złożenia relacji w ośmiu dniach. Jako powód interpelacji i wniosku swojego, dep. *Rechbauer* oświadczył, iż Niemcy w Austrii czując sympatię dla sprawy Szezwiku i Holsztynu równie gorąco jak współbratymcy ich w rzeszy niemieckiej, jedynie dla braku prawa o stowarzyszeniach sympatii tej wyrazić nie mogą. Dep. *Mühlfeld* prezydujący w komisji usprawiedliwił zwłokę, zajęciem członków komisji innemi sprawami, a mianowicie budżetem ministerjum wojny, zaś dep. *Giskra* do wniosku dep. *Rechbauera* wniósł poprawkę, ażeby izba wezwała komisję do złożenia relacji w najkrótszym przeciągu czasu. Izba wniosek dep. *Rechbauera* z poprawką dep. *Giskry* większością głosów przyjęła.

Z porządku dziennego izba przystąpiła do dalszych obrad nad projektem do prawa o drodze żelaznej lwowsko-czerniowieckiej.

Art. VI. według którego wszystkie dokumenta drogi tej dotyczące opłacać mają stałą należność stempłową po jednym zł. przyjęty został bez żadnej rozprawy.

Art. VII. zawiera wnioski koncesyi a mianowicie ustęp 1szy opiewa, iż droga prowadzona być ma przez *Wybranówkę, Halicz, Stanisławów*, i *Kołomyę* lub w pobliżu tychże punktów. — 2gie iż roboty około budowy w jednym roku rozpoczęte a w trzech latach ukończone być mają. — 3cie jeżeli droga żelazna z Przemysła lub z Węgier do Stryja wybudowana będzie, koncesjonariusze obowiązani będą wybudować drogę żelazną ze Stryja, dla połączenia jej z linią halicko-stanisławowską.

Do ustępu pierwszego dep. *Skene* wnosi poprawkę, ażeby powiedziano, iż „koncesjonariusze mogą być obowiązani do budowy“, zdaniem bowiem wnioskującego przyszłości przysądzać nie można. Ustęp ten z poprawką dep. *Skenego* przyjęty został.

Zanim izba przystąpiła do obrady nad ustępem drugim artykułu VII. wzięta pod rozwagę artykuł III., który według dawniejszej uchwały w zawieszeniu pozostał. Pierwszy ustęp tego artykułu przyjęto według wniosków wydziału, zaś drugi w redakcyi przez dep. *Herbsta* proponowanej; który opiewa: na przypadek wybudowania drogi żelaznej do Stryja, przyznaje się przedsiębiorcom też sama gwarancya jak przy budowie drogi żelaznej lwowsko-czerniowieckiej. Czysty dochód zagwarantować się mający, ustanowiony będzie na drodze prawodawczej.

Punkt drugi traktuje o budowie i poczyną się od słów: „Plany szczegółowe budowy złożone być mają rządowi przed rozpoczęciem budowy, która prowadzona być ma według planów urzędowo zatwierdzonych i t. d.“

Do punktu tego dep. *Poche* wniósł poprawkę następującą: projekt budowy i plany szczegółowe przedłożone być mają rządowi dla zbadania i zatwierdzenia, przyczem zachowane być ma postępowanie prawem o koncesyi dróg żelaznych z dnia 14. września 1854 roku przepisane, i będzie miano wzgląd na interes ruchu handlowego przy wyznaczeniu kierunku linii budowy, zboczeń od tejże linii i jej podniosłości, również jak przy konstrukcyi drogi żelaznej. Przy budowie koncesjonariusze trzymać się mają ściśle planów przez rząd zatwierdzonych i t. d. według wniosków wydziału.

Punkt drugi według wniosków wydziału z poprawką deput. *Poche* przyjęty został.

Ostatni ustęp punktu drugiego opiewał w pierwsiastkowym wniosku wydziału jak następuje: „Koncesjonariusze obowiązani są przy zakupie szyn żelaznych do budowy drogi potrzebnych przy równych cenach i równej dobroci dać pierwszeństwo wyrobom krajowym.“ W skutek oferty p. Kleina wydział zmienił redakcyę w sposób następujący: Koncesjonariusze obowiązani są do nabycia z wyrobów krajowych żelaziwa i środków transportu.“ Przeciwno tej ostatniej redakcyi przemawiał dep. *Giskra*, dowodząc, iż ono stanowi monopol dla fabryk krajowych na cały przeciąg czasu 90letni. Przeciwnie deputowani *Schindler* i *Steffens* przemawiają za

ostatnią redakcyą wniosków wydziału w interesie przemysłu krajowego. Idzie im głównie o to, ażeby suma 10 milionów złotych za szyny i inne żelaziwa wydać się mające w kraju pozostała, nadto ażeby wyrobniacy przy fabrykach i hutach żelaza, roboty pozabawieni nie byli. Dep. *Steffens* wnosi, ażeby redakcyą ułożona została w sposób następujący: Koncesjonariusze obowiązani są kazać wyrabiać w kraju żelaziwo potrzebne do założenia drogi żelaznej i środki transportu przy pierwszym jej urządzeniu, tak co do drogi żelaznej głównej ze Lwowa do Czerniowiec, jak co do drogi ubocznej do Stryja, gdyby ta ostatnia budowana być miała.

Radzca sekcyjny *Kalchberg* wystąpił w dłuższej mowie tak przeciwko ostatniej redakcyi przez wydział proponowanej, jako też przeciwko wnioskowi dep. *Steffensa*. Obowiązek na koncesjonariuszów włożyć się mający byłby prawdziwym dla nich ciężarem, privilegium odiorum, niezem nieusprawiedliwiony. Przedsiębiorcy zmuszeni są do ukończenia budowy w pewnym krótkim przeciągu czasu, fabryki zaś krajowe nie są w stanie dostarczyć im z własnego wyrobu tak znacznej ilości żelaziwa i środków transportu, skończyłoby się więc na tem, iż przedsiębiorcy za pośrednictwem krajowych fabrykantów sprowadziliby żelaziwo z zagranicy, a krajowym fabrykantom przewiżę tylko opłacaćby musieli. P. naczelnik sekcyjny przemawia zatem za pierwsiastkowym wnioskiem wydziału, lub za redakcyą przez dep. *Giskrę* proponowaną.

Również p. minister skarbu zwrócił na to uwagę, iż wyraźny zakaz sprowadzenia żelaziwa z zagranicy dla każdego przedsiębiorstwa wcale nie jest właściwy. Prawo równe dla wszystkich być powinno. Nie pomoże to zbliżeniu się Austrii do związku cłowego niemieckiego, jeżeli na pierwsze znaczniejsze przedsiębiorstwo nałoży się ciężar przeszkadzający obrotom handlowym z związkiem cłowym.

Przy następnym głosowaniu redakcyą przez dep. *Steffensa* proponowana przyjęta została.

Punkt 8. do 22. włącznie również jak i artykuł VIII. przyjęto bez rozpraw według wniosków budżetu, poczem izba przystąpiła do drugiego i trzeciego odczytania całego projektu do prawa i takowy przyjęła.

O godzinie trzy kwadrans na drugą posiedzenie zamknięto i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Niemcy.

Berlin, 28. listopada. (*Rozprawy sejmu.*) Izba deputowanych uchwaliła na dzisiejszem posiedzeniu swoim dla informacji izby co do wywieranego przy ostatnich wyborach przeciwnego ustawom wpływu i trwającego dotąd jeszcze prześladowania wyborców, jako też uszczuplania konstytucyjnego prawa wyborczego i wolności pruskich obywateli, stosownie do art. 82. ustawy konstytucyjnej, ustanowić komisję z 21 członków dla zbadania stanu rzeczy i polecić jej, ażeby zasiągnąwszy o tem wyjaśnień, zdała o tem sprawę izbie. Za tym wnioskiem *Schulzego* i *Carlowitza* głosowały partya postepowa i lewe centrum. Wniosek *Seuffa* (z Bydgoszczy) ażeby komisya rozpoznawcza wybrana została z całej izby, a nie z oddziału, pozostał w mniejszości, gdyż popierała go partya postepowa. Następnie odesłana została petycja obiorey *Emiliana Spillera* z *Ronslau* z powodu dyscyplinarnego karania urzędników, za ich zachowanie się przy wyborach do ministerstwa stanu dla zaradzenia temu nadużyciu, i uchwalono oraz udzielić komisji rozpoznawczej odpisu tej petycji. Posiedzenie trwało do godziny 4. Przyszłe posiedzenie nastąpi we wtorek o godzinie 10. Na porządku dziennym stoi wniosek *Virchowa* i *Stavenhagena* w sprawie szlezwik-holsztyńskiej.

(*Sprawa Szlezwik-holsztyńska.*) Depesza telegraficzna z Paryża z 30. listopada donosi, że w sprawie szlezwicko-holsztyńskiej pojawiła się nowa kombinacya. Książę Gerczakow proponuje, ażeby reprezentanci 5 głównych mocarstw, które podpisały protokół londyński, przy składaniu gratulacyi Królowi Chrystianowi z powodu wstąpienia na tron zachowali wprawdzie na względzie całość monarchii duńskiej, ale żeby zarazem przedstawili potrzebę zagwarantowania praw księstw Szlezwiku i Holsztynu. Dwór paryzki skłania się do przyjęcia tej formalności, ponieważ toruje ona drogę do dyplomatycznego porozumienia.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 30. listopada. (*Mianowania.*) *Dzien. Pow.* ogłasza następujące ukazy cesarskie:

My Alexander II., Cesarz i samowładca wszech Rosyi, i t. d., i t. d.

Na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem,

Senatora, radcę tajnego *Arcimowicza*, najmłodsze mianujemy członkiem rady administracyjnej Królestwa, z zachowaniem godności senatora.

Na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy mianować i niniejszem mianujemy:

Senatora, członka rady administracyjnej, radcę tajnego *Arcimowicza*, wice-prezesem rady stanu Królestwa, z zachowaniem i dotychczasowych jego godności.

Na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy mianować i niniejszem mianujemy:

Dyrektora wydziału dóbr i lasów rządowych w komisji rządowej przychodów i skarbu, rzeczywistego radcę stanu *Borzęckiego*, członkiem stałym rady stanu Królestwa.

Do Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie wasze.

Wice-dyrektora wydziału dóbr i lasów rządowych w komisji rządowej przychodów i skarbu, *Ignacego Dąbrowskiego*, najmiłosiej mianujemy pełniącym obowiązki dyrektora tegoż wydziału.

W Carskiem Siele, dnia 11. (23.) listopada 1863 r.

(podpisano) *Alexander*.

przez Cesarza i Króla.

p. o. ministra sekretarza stanu

(podpisano) W. Płatow.

(Wiadomości z prowincji) Ten sam *Dzien. Powsz.* donosi dalej: Wyrokami sądów wojennych połowych, skazani zostali na karę śmierci:

przez rozstrzelanie:

kanonier ruchomego artyleryjskiego parku N. 2. Makarewicz, za zdradę i zbiegostwo; która to kara wykonana została w dniu 9. (21.) listopada w Nowogeorgiewsku.

przez powieszenie:

dzieciak dóbr Grochowa Rawicz; która to kara wykonana została w dniu 9. (21.) listopada w Siedlcach i — Andrzej Bogusz, dzieciak wsi Niwki w powiecie Gostyńskim gubernii Warszawskiej, przekonany o zbrodni stanu; która to kara wykonana została w Włocławku w dniu 12. (24.) listopada.

Rosya.

(Sprawa kongresu.) *Gazeta moskiewska* w Nr. 245, tak rozpoczyna artykuł wstępny:

„Spróbujemy zsumować różnorodność a w części i sprzeczność wiadomości, niżej podane pod różnymi rubrykami, co do położenia kwestyi o przedstawnym kongresie europejskim. Widocznie nie podlega wątpliwości, że żadne z mocarstw europejskich nie ma zamiaru wprost odmówić udziału w kongresie na który tak skromnie zaprasza monarchów Cesarz Napoleon, obiecując im uprzejmą gościnność w Paryżu; żadne nie ma zamiaru stanowczo odrzucić myśli o kongresie. A zresztą dla czegoż należałoby odrzucać tak śliczną myśl? W istocie cóż może być piękniejszego nad tę myśl rozstrzygnięcia na drodze pokojowej i polubownej zgody, wszelkiego rodzaju kwestyi, nagromadzonych w Europie w ciągu ostatnich lat pięćdziesięciu? Wszakże z chęcią przyjmując myśl kongresu, państwa europejskie zwracają się ku Cesarzowi Napoleonowi o objaśnienie niektórych punktów dotyczących jej urzeczywistnienia, a mianowicie, jakie z pytań, wzburzających współczesną Europę, będą podlegały rozstrzygnięciu przez kongres i jakie według niego, miałyby być przedsiębrane środki przeciwko państwom, które nie chciałyby zgodzić się na postanowienia kongresu.“

Przytoczywszy zdania niektórych niemieckich, angielskich i francuskich dzienników co do sposobu ułożenia programu kongresu, dziennik ten powiada:

„Co zaś tyczy się mocy obowiązującej postanowień kongresu i środków przymusowych, za pomocą których byłyby wprowadzane w wykonanie, to według zdania dyplomatycznych agentów Francji za granicą, o niczem podobnem nie myśli rząd Cesarza Napoleona. Obecnie tak idyllicznie jest on nastrojony, że myśli ustalić powszechny pokój i pomyślność na ziemi, jedynie drogą przekonania rozumu; kongres, według jego zdania, powinien być tylko próbą, czy nie zgadza się pomiędzy sobą mocarstwa, na takie rozstrzygnięcie kwestyi, któreby zadowolniło zarówno wszystkich. Zobaczmyż o ile można ich zgodzić z sobą, chociażby tylko w przedmiocie programu proponowanego kongresu. Rozpocznijmy od najdrobniejszej kwestyi, szlezwicko-holsztyńskiej.“

Rozebrawszy wzajemną postawę mocarstw tak co do tej jak i co do włoskiej sprawy, artykuł kończy się następującymi słowami:

„Tak, pozostaje się tylko jedna, nieszczęśliwa sprawa polska, którą to wiedeńska *Presse* zobowiązująco wskazuje, jako taką, którą szczególnie i przede wszystkim powinien się zająć kongres europejski, przy czem dziennik ten wnosi, że Rosya zgodzi się na to, po części zadowolniona z tego, że kongres ten dla pozorów zajmie się lekko i innymi mało znaczącymi kwestyami, a po części w nadziei przeciwności na samym kongresie na swą stronę Anglii, Austrii i Prus, i utworzenia wraz z nimi koalicji (przeciwko komu, po co?) Ale nie trzeba być ani prorokiem ani wtajemniczonym w sekretne cele rządów, żeby destrukcyjnie, jak grubo myli się *Presse* w swoich rachubach na prostoduszność Rosyi. Nie! niech wiedzą wiedeńscy politycy, że w Rosyi nie znajdzie się ani jeden prawdziwy Rosyjanin, któryby odczytał jej przypuszczenia bez oburzenia. Nie! kwestya polska mniej od każdej innej może i powinna stać się przedmiotem narad na kongresie, choćby dla tego samego, że Rosya uznaje ją za swą żywotną kwestyę, i że tyle było o niej bezpłodnych narad, tyle układów, które nie doprowadziły do niczego, mylimy się, — doprowadziły do tego, że dotychczas przelewa się krew nieszczęśliwych ofiar tej kwestyi. Przeciaganie sprawy, przedłużanie układów, na kongresie lub bez kongresu, wpajanie niedających się urzeczywistnić nadziei Polaków, byłoby to spełnianiem nowego przestępstwa przeciw ludzkości, i stanowczo cofnięcie się lorda Russella, które nie pozostawia Polakom najmniejszej nadziei nie tylko na zbrojne, ale na żadne jakie-

kolwiek dalsze wmięszanie się Anglii, tysiąc razy jest zaszczytniejsze i ukazuje daleko więcej dla nich przychylności, niż te fałszywe zapewnienia, że sprawa polska jest tak popularna we Francji, że Napoleon postanowił „wystawić na ryzyko jedno z najważniejszych swych przymierzy na lądzie Europy“, że „narod polski w oczach Francji jest dziedzicem prawa zapisanego w kronikach historii i w traktatach“, że „powstanie, któremu sama trwałość nadaje charakter narodowy, wszędzie obudza współczucie“, i na koniec te niewypowiedziane obiećanki, że sprawa zbuntowanych Polaków, będzie oddana na sąd całej Europy. Niechże wiedzą Polacy, że żaden sąd Europy — pod nazwą kongresu czy też konferencji — nie dojdzie do skutku, dla tego, że nie ma żadnej kwestyi, która mogłaby być oddana takowemu do rozstrzygnięcia i nie ma ani jednego państwa w Europie, któreby zdecydowało się iść na ten sąd, nie wiedząc kogo i za co będą na nim sądzić. Niech wiedzą Polacy, że mniej od wszystkich innych kwestyi, może być oddana temu wyobrażanemu sądowi tak zwana kwestya polska.“

Kronika.

(Aresztowania.) Dnia 29go z. m. udało się jednemu z organów tutejszej c. k. dyrekcji policyi schwycić na gorącym uczynku niejakiego D., który w pewnym szynku werbował do powstania, przyczem został wraz z zwerbowanymi aresztowany.

(Zbieg.) Dnia 30go z. m. w południe uciekł z aresztu śledczego tutejszego c. k. sądu krajowego Ignacy Piasecki, uwięziony za morderstwo z rabunkiem.

(Rabunek.) Dnia 30go z. m. o godzinie 9tej wieczorem do szynku żydowskiego na Zniesieniu przybyło 3 ludzi, którzy zjadłszy i wypiwszy co żądali, nie tylko nie chcieli zapłacić, ale nadto rzuciwszy się na szynkarza, usiłovali zmasić go, aby im dał pieniędzy, i podczas gdy jeden trzymał go z całej siły, drudzy wypróżniali szynk, w której były zamknięte pieniądze. Przypadkiem wszedł ktoś obcy, i zwołał sąsiadów na pomoc, a rozbójnicy uciekli wybiwszy 17 szyb. Sąsiedzi pochwycili jednego z nich i oddali wezwanyemu ze Lwowa organom policyi, a te pojechały wkrótce drugiego rozbójnika i przywódzcę, w którym poznano Jaromira Jaroszyńskiego ostatecznego włóczęgę.

(Pożar.) Dnia 21go z. m. trana powstał pożar na folwarku w Derzowie w obwodzie stryjskim, przez nieostrożność dzieci bawiących się siarnikami, i zniszczył stodołę, szopę, dwie sterty siana i cały zasób zboża. Szkoda wynosi 800 zł. w. a.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 2. grudnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (83 H) 2 zł. 64 c.; żyta (78 H) 1 zł. 32 c.; jęczmienia (69 H) 1 zł. 25 c.; owsa (44 H) 1 zł. 19 c.; hreczki 1 zł. 62 c.; grochu 1 zł. 90 c.; kartofli 50 c.; kubek krup pszenicznych 8 c., jęczmiennych 3 c., jaglanych 5 c., hreczanych 3 c., funt maki pszenicznej 5 $\frac{1}{2}$ c., żytniej 4 $\frac{1}{2}$ c., mas piwa lepszego 22 c. zwykłego 20 c., wódki 18% 90 c., 15% 48 c., funt masła 50 c., szmalcu 36 c., łój 21 c., cetnar siana 1 zł. 38 c., okłotów 66 c.

Stryj, 20. listopada. W pierwszej połowie zesz. mies. były na targach w obwodzie stryjskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

M i e s c e t a r g u												
Różnialów		Mikołajów		Rozdół		Żydów		Skole		Żurawno		
zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	zr	cen.	
walutą austriacką												
Mec pszenicy . . .	3		2	40	2	40	2	50	2	75	2	50
„ żyta . . .	1	80	1	20	1	60	1	60	1	50	1	36
„ jęczmienia . . .	1	50	1	15	1		1	20	1	30	1	
„ owsa . . .	1			80		90	1		1	40		80
„ hreczki . . .			1	10	1		1	10				
„ kukurudzy . . .	1	50	1	40			1	40	1	60		
„ ziemniaków . . .		60		40		40		60		60		40
Cetnar siana . . .	1	50	1	30	1	15	1	30	1			95
„ węgny . . .												
„ nasienia konieczy . . .												
Sąg drzewa twardego . . .	5		8		6	30	7		5		3	70
„ „ miękkiego . . .	4		6	30	4	80	6		2	40	2	35
Funt mięsa wołowego . . .		10		12		9		10		7		9
Mas okowity . . .		40		60		60		80				47

Ostatnia pocztą.

Berlin, 1. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych odbyła się debata nad sprawą szlezwicko-holsztyńską. Prezydent ministrów *Bismark* odczytał następujące oświadczenie: Można ubolewać nad podpisaniem traktatu londyńskiego, ale honor i roztropność nakazują nie dopuszczać powątpiewania o dotrzymaniu traktatów z naszej strony. Tego samego żądamy od Danii.

Traktat londyński i umowy z lat 1851 i 1852 trwają, i upadają wspólnie. Usunięcie się od traktatu pozbawiłoby Szwecję podstawy traktatami zawarowanej. Orzeczenia, czy, i kiedy, niedopełnienie zobowiązań ze strony Danii uwolniłoby nas od traktatu londyńskiego, rząd sobie zastrzega, i nie może tego ani związkowi zostawić, ani tu nad tem dyskutować. Wszliśmy z Austrią w umowę, która zabezpiecza jednoznaczne postępowanie względem traktatu londyńskiego, i jego następstw. W Lauenburgu uważamy Chrystyana IX. nawet bez traktatu, jako upoważnionego do następstwa. Co do Holstyni tytuł polega na traktacie londyńskim, i umowach z lat 1851 i 1852, których związek solidarny jest widoczny. Dopóki traktat londyński nie upadnie, motywa uchwały egzekucyjnej z 1. października, nie przestaną być ważne. Wraz z Austrią proponowaliśmy aby ta uchwała była niezwłocznie wykonana, poczynimy kroki wojskowe, i przedłożymy sejmowi wnioski względem środków pieniężnych.

Kolonia, 1. grudnia. Dzisiejsza Gazeta Kolońska zawiera przekład broszury „Napoleon III. i kongres“ (o której *Monitor* oświadczył, że jest obcą rządowi). Broszura wyprowadza wniosek, że mowa tronowa Napoleona z 5. listopada i zaproszenie na kongres stanowią całość niepodzielną i zapowiadają albo pokój za pomocą kongresu, albo wojnę na wiosnę.

Mnichów, 1. grudnia. Obiedwie rady guinne wysłały drogą telegraficzną adres do Króla z prośbą o powrót z Rzymu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. grudnia.

Hotel George: PP.: Hr. Bałeni Wład., z Suchorowa. — Horodyski Tom., z Krogulca. — Zagórski Miecz., z Podbuża.
Hotel europejski: Papara Hen., z Zubowmostów.
Hotel angielski: Raciborowski Wład., z Podola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. grudnia.

PP. Rożański Fel., do Palezynieć. — Augustynowicz Bol., do Kniżan. — Rulikowski Miecz., do Siewowic. — Lewicki Miecz. do Koniuszek. — Malczewski Stan., do Cześnik.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: „Griseldis“, dramat w 5 aktach przez F. Halm.

Jutro teatr polski: „Żona żelutierza“, dramat w 5 aktach z dwuaktowym prologiem z francuskiego przez J. N. Kamińskiego przełożony. Na dochód p. Karola Huberta.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. grudnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.46	+ 2.0	91.9	południowy	sl. pogoda
2. god. po poł.	328.23	+ 1.4	77.5	"	"
10. god. wiecz.	327.27	+ 0.4	81.9	"	"

Kurs lwowski.

Dnia 2. grudnia.

		gotówka		towarem	
		zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	72	5	78
Dukat cesarski	"	5	74	5	80
Półimperyal zł. rosyjski	"	9	83	9	98
Rubel srebrny rosyjski	"	1	85	1	88
Talar pruski	"	1	81	1	83
Polski kurant i pięciopięciówka	"				
Galic. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	73	07	73	73
" " " " m. k. za 100 zł.		76	72	77	39
Galic. obligacje indemnizacyjne		71	04	71	65
5% Pożyczka narodowa		89	26	89	83
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		197	75	199	75

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 2. grudnia.

	Instytut		Za kupon wypada	
	kupuje	sprzedaje	zl.	c.
Nowe na W. A. oprócz kuponów 100 złr. po	73	50	74	1
Dawne na M. K. " " 100 złr. po	77	17	77	70

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	73	90
5% pożyczka narodowa	80	80
Losy z 1860 roku	91	70
Akcyje banku wiedeńskiego	787	—
" " kredytowego	176	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	25
Dukat pojedynczy	5	81
Srebro	121	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. listopada.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa		
W austr. wal. po 5%	69.—	69.20
" " bez kuponów		
zwrotny po 5%	96.75	97.21
Z pożyczki narod. z proc.		
od stycznia do lipca po 5%	80.90	81.10
od kwiet. do paźd. po 5%	80.60	81.10
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	74.20	74.30
Metaliki z proc. od maja do		
listopada po 5%	74.40	74.60
dtto. po 4 1/2%	65.10	65.25
dtto. " 4%	57.75	58.25
dtto. " 3%	43.25	43.75
dtto. " 2 1/2%	37.—	38.50
dtto. " 1%	14.65	14.75

Przez. do wyl. z r. 1839

całe losy 150.50 153.50

Przez. do wyl. z r. 1839

pięta część losów . . . . . 147.50 148.—

Przez. do wyl. z r. 1854

Przez. do wyl. z r. 1860

po 500zł. 91.75 91.85

Przez. do wyl. z r. 1860

po 100 zł. 92.60 92.80

Renty Como po 42 lir. austr.

Wylos. obl. dawn. po 5%

długu państ. " 4 1/2%

" 4% . . . . . 57.50 58.—

" 3 1/2% . . . . . 50.50 51.—

Przez. do los. obl. " 3%

daw. długu państ. " 2 1/2%

z proc. w kraju " 2% . . . . . 47.— 48.—

dtto. z procent. " 1 1/2% . . . . . 41.— 42.—

za granicą " 1 1/2% . . . . . 71.50 72.—

" 4% . . . . . 67.75 68.—

" 4% . . . . . 60.— 60.50

B. Kr. krajów koronnych

Nizszej Austrii 87.75 87.75

Wyż. Aust. i Saleb. 84.75 85.25

Czech . . . . . 91.— —

Morawii . . . . . 91.— —

Szląska . . . . . 88.50 89.—

Styryi 87.25 87.50

Tyrolu . . . . . 91.— —

Kar. Krainy i Wyb. . . . . 87.— 89.—

Węgier 74.50 75.25

	pien.	towar.
Banatu Tem.	72.50	73.—
Kroacji i Sławonii	74.25	74.75
Galicji	70.50	71.25
Siedmiogrodu	71.50	72.25
Bukowina	70.—	70.50
Z klauzulą wyl. w r. 1867	72.—	72.25
Lomb. wen. po 5%	92.—	—
Dług Tyrolu " 4%	58.50	59.—
" 3 1/2%	—	—
Dług Saleburga " 3%	58.50	59.—
" 2 1/2%	—	—
Dług Krainy " 2%	29.—	30.—
" 1 3/4%	—	—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	27.—	—
" 2 1/2% " 100 "	22.50	—
" 2 1/3% " 100 "	20.25	—
" 2% " 100 "	18.—	—
" 1 3/4% " 100 "	15.50	—

3. Akcyje.

	pien.	towar.
Banku narodowego	783.—	784.—
Inst. kred. dla handlu po		
200 zł. w. a.	177.60	177.70
Niz.-austr. tow. eskom. po 500 zł.	645.—	647.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1670.—	1672.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	186.—	186.50
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. m. k.	135.75	136.25
Polud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	128.—	128.25
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—
Polud. kolei państw. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą	180 zł. (90%)	251.— 253.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	197.75	198.25
mon. konw.	—	—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—	40.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	80.—	85.—
Kolej Budehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	695.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	230.—	232.—
Kol. Bern. Röss. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	195.—	200.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku (6let. z r. 1857 po 5%	—	—
narod. (10let. „ 1857 po 5%	102.25	102.75
w m. k. przeznaczone do los. po 5%	89.—	89.25
Banku (na 12 m. 5%	—	—
narod. (przezn. do losow. w. a. wania po 5%	85.—	85.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.25	73.50

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	92.25	93.75
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	86.75	87.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	122.—	123.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	123.—	124.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.—	90.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.50	80.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.—	95.50
Lloyda za 100 zł. m. k.	88.—	89.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	95.75	96.25
Polud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.50	78.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	100.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	137.80	138.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	83.—	90.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	112.—	114.—
" " po 50 zł. m. k.	51.—	51.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.25	33.75
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.—	95.—
Salma " 40 " "	35.—	25.50
Palliego " 40 " "	33.25	33.50
Clarego " 40 " "	33.50	34.50
St. Genois " 40 " "	33.25	33.75
Windischgrätz 20 zł. "	21.25	21.75
Waldsteina 20 " "	20.—	20.50
Keglevicha 10 " "	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	102.—	102.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102.50	102.75
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	102.75	103.—
Genua za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	90.75	90.75
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	120.75	120.85
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 lir. wł.	47.30	47.50
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	47.60	47.70
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecja za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wol.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.80	5.81
dtto. pełnej wagi	5.80	5.81
Korona	16.50	16.55
20 frankówka	9.69	9.71
Rosyjski imperyal	10.—	10.05
Talar związkowy	1.81	1.82
Srebro	121.—	121.50
Kurs korony w e. k. kasach	132.	50c.